

1. Τίτλος ποιητικής συλλογής :
<< Μονοπάτια αφύπνισης >>

Αυτοβύθιση

Ποικίλες οι εκφάνσεις της εποχής μας και οι δυνάμεις της ψυχής μας! Καταβάλλοντας κάθε προσπάθεια να συνοψίσει κανείς ένα ποιητικό πιστεύω, σε πείσμα των καιρών όπου πολλοί ήλιοι ευημερίας έχουν εξασθενήσει, η ομιλητική, αισθαντική σιωπή της παρούσας συγγραφής περιέχει και κάποια ποιήματα που ίσως θεωρηθούν πεζόμορφα κομμάτια, αλλά πλούσια σε εννοιολογικές αποχρώσεις.

Θέλεις να αποτυπώσεις την πραγματικότητα, μα ποτέ δεν μπορείς να αναμετρηθείς μαζί της.

Η ζωή μας θέλει άλλο τρόπο. Αναζητώντας την αρμονία στο βαθύτερο νόημα της θέτουμε συχνά ερωτήματα, νιώθοντας μια αυτοπροσταγή κι ένα αυτομαστίγωμα καταθέτοντας συναισθήματα.

Μια γεμάτη αγκαλιά από λούλουδα σιωπής και μυστικούς ήχους βρίσκονται στους στίχους αυτής της ποιητικής συλλογής. Στίχους κοινωνικούς, φιλοσοφικούς όπου εμπεριέχεται και αίσθηση ερωτισμού. Στίχους πέρα από φαντασία που υποκινούν νέες ιδέες και λένε αλήθειες που είναι η πίστη και η ουσία της διαρκής εξέλιξης. Αποκαλύπτεις κι αποκαλύπτεσαι επαναπροσδιορίζοντας... Θα είναι ιδιαίτερη επιτυχία αν ευφραίνουν τα μάτια σας κι αγγίζουν τις χορδές της ψυχής σας! Ας περιδιαβαίνει το ανοιχτό πνεύμα έρευνας και χαράς, αναθεώρησης σκέψεων, το αίσθημα ισορροπίας και συγκίνησης μέσα απ' την αγάπη της ομορφιάς!

Ας μη ροκανίζουμε το χρόνο, ας διεκδικήσουμε τ' όνειρο!

«Χρωστάμε στη διάρκεια μιας λάμψης την πιθανή ευτυχία μας!»

Μαίρη Σουρλή

Καρδιές που ξέρουν...

Καρδιές που ξέρουν αληθινά ν' αγαπούν
τη χαρά ποτέ τους δε θα στερηθούν.
Λάμπει μες στα μάτια τους σαν τ' αστέρια
μακριά απ' τον πόνο, τη μοναξιά,
την κρατούν σφιχτά στα δικά τους χέρια.

Σου κόσμου όλη τη γλύκα, όλη τη χάρη
νιώθουν... περπατώντας νύχτα με φεγγάρι
αερίζονται αγγίζοντας την πρωινή δροσιά
γλιστρούν αχτίδες απαλά στα μαλλιά
γεμίζοντας χαϊδευτικά μια αγκαλιά με φιλιά...

Ψίθυροι.. μελωδίες.. φεύγουν ανοιχτά...
φυσά φρέσκο αεράκι, παίρνει τις ευχές ψηλά
ως το ηλιόγεμα της ζωής τους μαγευτικά.
Προστρέχουν με το βλέμμα στον ουρανό
τα χείλη αφήνουν της ψυχής το "Ευχαριστώ!!"

Στον άγνωστο θαυμαστή

Φίλε αναγνώστη αν δεις το παιδί χρόνο
πες του ψιθυριστά ότι πέρασα...
με τις σκέψεις μου συνειδητά πολέμησα
με χαρά, όνειρο, προσδοκία και πόνο
έζησα... προσπάθησα... ένωσα... γέρασα...
Κάποτε η ζωή μου αναπότρεπτα θα κοπεί
κάποια ίχνη όμως θα συγκρατεί...
Έχοντας ροπή προς το συναισθηματισμό
μέσα απ' τους στίχους μου που ενέχουν
πάθος ψυχής, απ' την αφθαρσία σε χαιρετώ!
Όσο το πνεύμα θα πρεσβεύει μυστηριακά
το λευκό στις σελίδες θ' αντανακλά...
χαρούμενες νότες... όλα τα χρώματα ορατά
ξετυλίγοντας εικόνες οπτικοακουστικές
σκορπίζοντας σκέψεις που αγγίζουν χίλιες ζωές.
Η συγγραφή μου αποτελεί εξάρτηση ζωτική
αγαπησιάρικης, αόριστης, άπιαστης πνοής...
ελπίς στο ανέλπιδο, αρχή στο τέλος,
δρόμος αλήθειας... τρόπος... νόμος σιωπής....
ειδυλλιακής ζωής ο καλύτερος εραστής!!

